
Regiunea de Dezvoltare Sud-Vest

Caracteristici demo-geografice

Regiunea Sud-Vest, cu o suprafață de 29.212 km² cuprinde cinci județe: Dolj, Olt, Vâlcea, Mehedinți și Gorj și coincide, în mare, cu vechea regiune istorică Oltenia. Se învecinează cu Bulgaria, Serbia și cu regiunile Sud Muntenia, Centru și Vest.

În 2005, Regiunea Sud-Vest Oltenia avea, o populație de 2.306.450 locuitori (10,67% din populația totală a țării), cu densitatea sub media națională (79,3 locuitori/km² față de 90,9 locuitori/km²). Structura rural-urban a populației este de 52,5% vs. 47,5% (România – 45,1% vs. 54,9%), cele mai rurale județe fiind Olt (59,4%), Vâlcea (54,8%) și Gorj (53,1%).

Relieful regiunii are o distribuție relativ echilibrată, cuprinzând munți, câmpii, dealuri și podișuri. În zona de nord a Olteniei, relieful este muntos și deluros (Carpații și zona subcarpatică), predominând pădurile și pășunile alpine. Zona de câmpie este specializată, în principal, în cultura de cereale. Rețeaua hidrologică, alcătuită în principal din Fluviul Dunărea, râurile Olt și Jiu, conferă regiunii rolul energetic principal în România (71,57% din totalul producției hidroelectrice).

Rețeaua de localități este constituită din 40 orașe, dintre care 11 cu rang de municipiu și 408 comune ce cuprind 2066 de sate. Cele mai importante orașe sunt Craiova (300.182 locuitori), Râmnicu-Vâlcea (111.701 locuitori), Drobeta Turnu-Severin (109.444 locuitori), Târgu Jiu (96.318 locuitori) și Slatina (80.282 locuitori). Dintre orașele mici (sub 20.000 locuitori), numeroase nu au o structură și dezvoltare corespunzătoare: Vânju Mare, Dăbuleni, Scornicești etc.

Forța de muncă și migrația

Ponderea populației ocupate în total populație înregistrează o valoare redusă față de media țării - 37,2%. La nivel județean, cel mai mare grad de ocupare îl are județul Vâlcea (40,2%) și cel mai redus în județul Olt (35,8%).

Piața muncii reflectă în mare tendințele de la nivel național. Pe ramuri ale economiei, populația ocupată civilă se concentrează astfel: agricultura și silvicultura (42,1%), industria (21,1%) și serviciile (36,8%). Analiza pe județe relevă ponderi mai mari ale populației ocupate în agricultură în județele Olt (49,0% din total populație ocupată) și Mehedinți (48,1%), sectorul servicii fiind mai dezvoltat în județele Vâlcea (40,4% din total populație ocupată) și Dolj (39,9%).

Închiderea întreprinderilor și a exploatărilor miniere nerentabile a mărit numărul șomerilor, cu consecințe sociale și economice pentru zonele respective. De asemenea, lipsa locurilor de muncă în zonele urbane și creșterea costurilor de întreținere a locuințelor a determinat migrația populației șomere spre zonele rurale, unde practică o agricultură inefficientă.

Rata șomajului în regiune este 7,4%, valoare mai mare decât media la nivelul național (5,9%). Județele din nord, Mehedinți (9,5%), Gorj (9,3%), Olt (7,1%) și Vâlcea (6,6%) au o rată a șomajului mai mare decât media regională, în timp ce în județul Dolj (6,3%) înregistrează o rată a șomajului inferioară aceleiași medii regionale și chiar mediei naționale.

Lipsa locurilor de muncă adecvate au determinat și aici plecări ale populației pentru munca

necalificată în străinătate. Astfel, dacă în anii de după 1990 se pleca, în special, în Serbia, după criza din Iugoslavia, destinația privilegiată au devenit Italia și Spania. În ceea ce privește migrația externă Regiunea Sud -Vest Oltenia se remarcă printr-un nivel relativ scăzut în comparație cu alte regiuni, dar acest fenomen se intensifică în condițiile în care măsurile de reviriment economic întârzie și pauperizarea populației sporește.

Economia regională

Regiunea Sud-Vest realiza, în anul 2004, un PIB de 2.443,9 euro/locuitor, (83,33% din media națională) la care sectorul serviciilor a contribuit cu 48,23%, industria cu 33,75% și agricultura cu 11.62%.

Nivelul redus de dezvoltare al regiunii se datorează și volumului scăzut de investiții străine directe, regiunea atrăgând doar 745 milioane euro (reprezentând 3,40% din totalul acestora până la finele anului 2005), ceea ce o situează pe poziția a șaptea între regiunile țării, investițiile din regiune fiind mai mult concentrate în câteva afaceri mari (ALRO și ALPROM Slatina, LAFARGE Tg. Jiu, etc.). Aici se manifestă și nesiguranța privind marile privatizări (Electroputere, Daewoo, Combinatul Rm. Vâlcea).

Procesul de restructurare economică a făcut ca o mare parte din populația șomeră în vârstă din mediul urban să se orienteze către mediul rural, unde practică o agricultură de subsistență. Procentul mare al populației rurale și suprafața întinsă a terenurilor arabile, în special în partea sudică a regiunii, fac din agricultura sectorul predominant în economia regională. Astfel, numărul în creștere al persoanelor ocupate în agricultură și fărâmițarea terenurilor în urma reformei privind proprietatea, precum și utilizarea unor tehnologii puțin avansate, au condus la o descreștere notabilă a productivității muncii în acest sector.

Structura și repartizarea activităților economice la nivelul regiunii este determinată de resursele naturale, tradiția în prelucrarea acestora, facilitățile tehnologice, capital, dar și de sistemul de prețuri și de funcționarea adecvată a mecanismelor pieței.

Sectorul extractiv (cărbune energetic și petrol) constituie încă o componentă importantă în economia regiunii. În județul Gorj se găsesc cele mai multe întreprinderi cu profil extractiv. Spectaculoasa creștere a prețului energiei, determină o revigorare a activității în domeniu.

După 1990, în condițiile unui proces de restructurare a economiei relativ încet și întârziat, întreprinderile cu capital majoritar de stat au devenit necompetitive. Supradimensionarea lor ca număr de salariați a îngreunat procesul de restructurare, neexistând capacitatea necesară de absorbție a forței de muncă disponibilizate, îndeosebi în zonele care au ajuns să devină aproape complet dependente de un sector industrial.

Din punct de vedere economic și social, cea mai afectată zonă este zona minieră a Gorjului, unde dependența față de minerit rămâne semnificativă. Activitățile de extracția a cărbunelui se află în recesiune, procesul de restructurare minieră începând doar din 1997.

Județul Olt a fost de asemenea unul dintre județele unde procesul restructurării industriale a avut drept consecință pierderi de locuri de muncă. Dar, spre deosebire de județul Gorj, Oltul este un județ puternic agricol, o mare parte a angajaților din industrie reorientându-se către activități agricole.

Evoluția negativă din centrele monoindustriale (Balș, Tg. Cărbunești, Rovinari, Motru, etc.) nu a putut fi compensată prin activitatea productivă din unele ramuri recent privatizate. Trebuie menționată mobilitatea redusă a forței de muncă datorită în special inexistenței spațiilor de locuit ieftine.

Industria lemnului din zona montană și subcarpatică a înregistrat, în ultimii ani un recul puternic, din cauza reducerii capacității de export, urmare a devalorizării dolarului. Aceasta rămâne, în mare parte, tributară unei producții cu valoare adăugată redusă, destinată unor piețe puțin exigente (țările nord-africane).

Rețeaua IMM este slab structurată (nu s-au format clustere) și are o volatilitate mare din cauza lipsei unor planuri de afaceri coerente și a susținerii cu capital și a managementului corespunzător.

Structura de afaceri a regiunii Sud-Vest este formată din două parcuri industriale operaționale, situate în județul Dolj (Craiova) și în județul Gorj (Sadu) și un parc industrial greenfield, la Corabia, precum și 5 incubatoare de afaceri. *Infrastructura de cercetare* în regiunea Oltenia este reprezentată de 26 institute și centre de cercetare, din care 13 în agricultură și silvicultură. Craiova este singurul centru universitar de medicină din România care nu are instituții/centre de cercetare.

Infrastructura

Transport

Regiunea Sud-Vest are o infrastructură de transport relativ bine dezvoltată, teritoriul regiunii fiind traversat de trei drumuri europene: E70, E79 și E81 și două din cele trei axe prioritare ale Rețelei de transport Trans-European –TEN-T (formate din coridoarele Pan-europene) care intersectează România, și anume axa prioritară de transport 7 (format din coridorul IV - Berlin/ Nurenberg-Praga-Budapesta–Constanța–Istanbul –Salonic) și axa prioritară de transport 18 – Dunărea (format din coridorul VII).

Regiunea Sud-Vest dispune de o rețea rutieră de 10.460 km (13,19% din totalul național), din care 2043 km sunt drumuri naționale (13% din total drumuri naționale) și 8.437 km drumuri județene și comunale (12,82% din totalul național). Județele Gorj și Olt au o infrastructură rutieră relativ bine dezvoltată, județul Olt aflându-se pe primul loc în România în ceea ce privește numărul și ponderea kilometrilor de drumuri județene și comunale modernizate (873 km ceea ce reprezintă 12,88% din totalul drumurilor publice județene modernizate). În privința densității drumurilor publice la 100 km² regiunea se situează ușor peste media națională (35,8 km/100 km²), cele mai mari densități înregistrând județele Gorj (39,3 km/100km²), Mehedinți și Vâlcea, ambele cu 37,6 km/100km².

Densitatea liniilor ferate la 1000 km² are cea mai scăzută valoare din țară (34,4 km/1000km²), principalul nod feroviar este Craiova având legături cu principalele localități din regiune și din țară.

În particular, zona de câmpie - de-a lungul Dunării de la Drobeta Turnu Severin până la Calafat și de la Calafat până la Corabia - cât și regiunea deluroasă dintre Târgu Cărbunești și Ocnele Mari nu beneficiază de rețele de cale ferată. Mai mult, nu există conexiune directă pe calea ferată de la Râmnicu Vâlcea la Pitești și București, traectul început în anii '80, nefiind finalizat.

Un dezavantaj major îl constituie însă faptul că nu există puncte de trecere a frontierei pe calea ferată la Drobeta Turnu Severin, spre Iugoslavia și la Calafat și Corabia, spre Bulgaria, fluxurile de marfă și persoane între regiune și țările învecinate fiind îngreunate.

Aeroportul Craiova, care ar putea constitui un real impuls pentru dezvoltarea economică și ar contribui la sporirea activității nu este folosit decât sporadic.

Traficul pe căi navigabile este în exclusivitate realizat pe Dunăre. Drumurile europene asigură legături eficiente cu cele 5 *porturi* din cadrul regiunii: Drobeta Turnu-Severin, Orșova, Calafat, Bechet și Corabia, acestea fiind, însă, slab dotate, cu transbordare costisitoare și insuficient manageriate.

Utilități publice

În afara zonelor cu dezvoltare economică datorată unor condiții speciale (Defileul Dunării, Subcarpații Olteniei și Valea mijlocie a Oltului), infrastructura localităților urbane și rurale este total insuficientă.

Numeroase așezări devenite recent orașe nu dețin nici pe departe infrastructura specifică, care să justifice statutul de localitate urbană, iar în altele vechimea și starea avansată de uzură afectează calitatea serviciilor oferite cetățenilor.

În ceea ce privește *infrastructura de utilități*, regiunea are o slabă dotare cu *instalații de apă potabilă* (41,29% din total localități, racordate la un sistem de alimentare cu apă potabilă, față de nivelul național 61,04%) și *canalizare* (13,16% din total localități, față de 21,86% la nivel național). Analiza pe județe evidențiază slaba echipare cu utilități a județului Dolj (numai 12,6 % din localități erau conectate la rețeaua de apă potabilă și 7,2% la cea de canalizare).

Lipsa investițiilor în modernizarea instalațiile de canalizare publică și cele ale apei potabile au repercusiuni asupra calității apei furnizate cu consecințe asupra sănătății populației. De asemenea, condițiile precare din rețeaua de colectare a apelor reziduale determină un grad ridicat de poluare a cursurilor de apă, iar numărul insuficient al depozitelor de gunoi are influențe negative asupra mediului înconjurător. În momentul de față, numai două *stații de epurare* a apelor reziduale sunt în curs de realizare la Craiova și Calafat.

Numai 51 de localități erau conectate în 2005 la *rețeaua de gaze naturale*, la nivelul întregii regiuni. De asemenea, Mehedinți este singurul județ din România fără nici o localitate conectată la rețeaua de gaze naturale.

Din lungimea totală de 2.551 kilometri de străzi orășenești cât înregistra regiunea Sud-Vest în anul 2005 un procent de 61,27% erau modernizate. În județele Gorj și Mehedinți, modernizarea străzilor orășenești s-a realizat în proporție de peste 60% din total, procent peste media națională de 58,15% străzi modernizate.

Educație

Efectele tranziției, vizibile mai ales la nivel economic, și-au pus amprenta și asupra *sistemului educațional*. Calitatea educației și a reformei educaționale sunt afectate de infrastructura insuficientă și dotarea slabă a celei existente, de motivația personalului (salarii foarte mici) și de situația materială precară a populației.

Infrastructura educațională preuniversitară la nivel regional (741 școli, 151 licee în anul 2005) se află într-o stare destul de avansată de degradare și cu dotare majoritar insuficientă¹.

Asistăm la o scădere continuă a numărului populației școlare, de la 519.128 în anul școlar 1990/1991 la 444.295 în anul 2005/2006. În județul Mehedinți se înregistrează cel mai mic număr al populației școlare (55.597 populație școlară înscrisă în anul 2005/2006).

Învățământul superior reprezintă singurul nivel la care s-au înregistrat creșteri continue ale numărului de persoane înscrise, numărul de studenți crescând de la 10.525 în anul universitar 1990/1991 la 18.682 în 1995/1996, respectiv 45.138 în 2005/2006, lucru datorat și înființării instituțiilor de învățământ superior private. Creșterea numărului de studenți nu a fost însă însoțită și de extinderea spațiilor de învățământ ajungându-se la supraaglomerare în unitățile de învățământ superior. În prezent sistemul de educație universitară cuprinde 5 instituții de învățământ superior și 58 de facultăți. În regiunea Oltenia funcționează un număr de 3 universități de stat (2 în Craiova – Universitatea din Craiova și Universitatea de Medicină și Farmacie și una în Târgu Jiu – Universitatea de Stat Constantin Brâncuși) și 3 private (2 în Craiova, 1 în Rm. Vâlcea).

Sănătate

Calitatea slabă a *infrastructurii spitalicești*, dotarea slabă, lipsa personalului specializat - cu precădere în mediul rural- precum și nivelul scăzut de salarizare sunt probleme cu care se confruntă sistemul sanitar regional. Nivelul ridicat de sărăcie, rămânerea în urmă privind gradul de cultură sanitară etc, determină o rată foarte ridicată a mortalității infantile, rata mortalității maternale, număr de cazuri TBC, etc).

Servicii sociale

Problemele sociale sunt importante și diverse, dar infrastructura socială a regiunii este slab dezvoltată. Există doar 44 de servicii alternative pentru îngrijirea copiilor (25 de instituții de tip familial și 26 de centre de plasament). La sfârșitul anului 2004, existau 8.677 copii cu dizabilități, dintre care doar 780 au beneficiat de servicii de asistență socială. Trei județe – Mehedinți, Olt și Valcea – nu dispun de centre rezidențiale de îngrijire.

Zone problemă

Declinul industrial masiv al regiunii au condus la transformarea acesteia într-o zonă dezavantajată, motiv pentru care întreaga regiune poate fi considerată “zone problemă”.

Cea mai afectată zonă din punct de vedere economic este zona minieră a bazinului carbonifer Gorj-Motru, în cadrul căreia gradul de dependență față de activitatea minieră este foarte mare. Cele mai relevante centre mono-industrial cu o evoluție negativă sunt Balș, Caracal, Tg. Cărbunești, Motru, Strehaia.

Există alte zone aflate în dificultate datorită gradului ridicat de inaccesibilitate, cum este platoul Mehedinți.

¹ Un studiu al Ministerului Educației și Cercetării relevând că 76,13% din numărul de școli la nivel regional necesită reabilitare.

De asemenea, există multe sate mici care au fost declarate centre urbane, deși nu au infrastructură urbană de bază și în consecință o structură economică stabilă (ex: multe dintre ele sunt localizate în partea estică a regiunii: Scornicești, Babeni, Balcești, Berbești etc).

Importante zone turistice, cum este cazul stațiunilor de tratament ca Băile Govora, Călimănești, Olănești cât și al celor balneo-climaterice, au cunoscut un declin în ultimii ani deși dispun de un potențial de dezvoltare remarcabil, o importantă experiență acumulată în acest domeniu și tradiții care pot fi valorificate.

Porturile de pe Dunăre se află în declin economic, motiv pentru care nu favorizează legăturile economice cu țările vecine.

Potențial de dezvoltare

Construirea celor două axe prioritare de transport (formate din coridorul rutier IV și coridorul VII – fluviul Dunărea), care vor traversa regiunea va mări gradul de accesibilitate al regiunii și va impulsiona atragerea de investiții, contribuind și la o mai bună mobilitate a forței de muncă. Nu în ultimul rând, derularea proiectelor va implica utilizarea resurselor umane proprii regiunii.

În scopul atragerii investiției străine, România a înființat de-a lungul Dunării, zone libere cu facilități fiscale, dar nici una din acestea nu se află în Oltenia. După construcția podului Calafat-Vidin peste Dunăre, se așteaptă ca orașul Calafat va îndeplini condițiile pentru a deveni Zona Libera: un punct cheie în traficul internațional rutier, feroviar și fluvial.

Dezvoltarea facilităților și capacităților de cercetare în cadrul centrelor universitare și utilizarea rezultatelor cercetării de către sectorul întreprinderilor mici și mijlocii pot crea condiții pentru dezvoltarea mediului de afaceri.

Regiunea are o suprafață agricolă totală (de foarte bună calitate) de peste 1,8 milioane, reprezentând 12,3% din terenul agricol din România și, de asemenea, beneficiază de importante resurse hidroenergetice (Dunărea, Oltul, Jiul) și termoelectrice (bazinul carbonifer Jiu-Motru), Oltenia fiind cel mai important producător de energie – aproximativ $\frac{3}{4}$ din totalul pe țară.

Agricultura reprezintă o resursă importantă pentru Regiunea Oltenia, cu peste 1 mil ha utilizate pentru cultura cerealelor (în special porumb și grâu), a plantelor oleaginoase (mai ales floarea-soarelui), legume (soia, mazăre, fasole, roșii, varză, ceapă) și fructe (mere, pepeni verzi, pepeni galbeni, struguri), cartofi, sfeclă de zahăr, producția vinului de bună calitate.

În 2004, suprafața agricolă a Olteniei era de 1.807.794 ha reprezentând 61.88% din totalul suprafeței (2.921.169 ha). Există o perspectivă asupra agriculturii ecologice datorită utilizării reduse, în ultima decadă, a fertilizatorilor chimici.

Regiunea beneficiază de un potențial turistic diversificat, incluzând turismul montan și cel speologic, balnear, ecoturismul, parcuri naturale, (peste 200 000 ha de arii protejate), turismul religios (peste 60 de mănăstiri și biserici ortodoxe). Datorită poziției sale, a reliefului variat, a monumentelor vechi și a tradițiilor culturale, potențialul turistic al Olteniei este foarte diversificat, fiind concentrat în 3 zone: Clisura Dunării – Porțile de Fier, Subcarpații Gorjului și Vâlcii, cu însemnate monumente naturale (peșteri, chei, canioane, rezervații) și

arhitectonice (mănăstirile Vodița, Cozia, Turnu, Arnota, Lainici, Dintr-un Lemn, Cornetu, Govora, Tismana, Horezu, Polovragi), izvoare termale și terapeutice (Olănești, Călimănești, Căciulata), saline terapeutice (Băile Govora, Ocnele Mari), cât și Valea Oltului la nord de Râmnicu Vâlcea. O șansă deosebită pentru dezvoltarea turismului montan oferă Valea Lotrului, unde stațiunea Voineasa ar putea oferi condiții foarte bune pentru sporturi de iarnă, vânătoare, pescuit, alpinism și drumeție, și stațiunea Râncea pentru schi. De asemenea, spațiul rural oferă o ospitalitate veritabilă bazată pe un mediu nepoluat, calitatea vinului, gastronomia și vestitele tradiții folclorice ale Olteniei.

REGIUNEA SUD VEST

Indicatori de caracterizare a nivelului de dezvoltare și potențialului economic

- 2005-

INDICATORI	Regiune	Judetele ¹					România
		DJ	GJ	MH	OT	VL	
I. Populație, ocupare, șomaj³							
I.1 Populație totală (cifre absolute)	2.306.450	718.874	384.852	303.869	483.674	415.181	21.623.849
Populația urbana (%)	47,5	53,4	46,9	48,6	40,6	45,2	54,9
Populația rurala (%)	52,5	46,6	53,1	51,4	59,4	54,8	45,1
Sold migrator	-1.055	172	-236	-289	-591	-111	-7.234
I. 2 Ocupare							
Populația activă în total populație (%)	48,4						45,5
Populația ocupată în total populație (%)	37,2	37,1	36,0	36,9	35,8	40,2	38,0
Populația ocupată pe sectoare economice:							
Agricultura (%)	42,1	44,1	31,1	48,1	49,0	37,5	32,0
Industrie (%)	21,1	18,2	29,0	19,1	19,7	22,1	23,5
Servicii (%)	36,8	37,7	39,9	32,8	31,3	40,4	44,5
I.3 Șomajul							
Rata șomajului la 31 decembrie 2005(%)	7,4	6,3	9,3	9,5	7,1	6,6	5,9
Rata șomajului feminin la 31 decembrie 2005 (%)	6,3	5,0	8,6	7,5	5,5	6,5	5,2
Pondere șomerilor neindemnizați în total șomeri înregistrați la 31 decembrie 2005 (%)	60,9	56,7	52,2	77,0	66,2	55,7	58,8
II. Dezvoltare economica							
II. 1. PIB / locuitor (2004) – euro	2.443,9	2365,9	3112,7	2263,5	1986,3	2627,5	2.932,8
II. 2. Productivitatea muncii (2003) - euro	4.932,6						6.194,8
II. 3. Investiții străine directe (mil. euro)	745						21.885
II. 4. Structuri de afaceri (parcuri industriale, științifice și tehnologice)	2	1	1	0	0	0	34
II. 5. IMM							

¹ DJ (Dolj), GJ (Gorj), MH (Mehedinți), OT (Olt), VL (Vâlcea)

³ valoarea datelor înregistrată la 1 iulie 2004

IMM/ 1000 locuitori (Nr.)	14,3						20,38
IMM total (cifra absolută)	32.981						440.714
din care: Industrie prelucrătoare (%)	11,9						13,2
Construcții (%)	5,4						7,0
Servicii (%)	82,3						79,5
Structura IMM după mărime:							
Micro (%)	89,6						88,3
Mici (%)	8,4						9,4
Medii (%)	2,0						2,3
Grad de atractivitate ⁴	21						
III. Infrastructura							
III. 1 Transport							
Densitatea drumurilor publice (km/100 kmp)	35,8	29,6	39,3	37,6	37,1	37,6	33,5
Drumuri publice modernizate în totalul drumurilor publice (%)	32,4	22,7	32,3	21,9	55,6	29,3	26,5
III. 2 Utilități publice							
Localităților cu rețea de apă potabilă în total localități (%)	41,3	12,6	64,9	62,1	40,2	50,6	61,0
Localităților cu rețea de canalizare în total localități (%)	13,2	7,2	18,6	18,2	8,9	18,0	21,8
III. 3 Educație							
Număr unități de învățământ	1.321	279	198	123	485	236	11.865
III. 4 Sănătate							
Număr spitale	42	14	8	6	6	8	433
III. 5 Servicii sociale							
Numărul instituțiilor furnizoare de servicii sociale	104	60	15	6	10	13	13.747
III. 6 Turism							
Unități de cazare (Nr)	227	19	36	15	10	147	4226
Capacitate cazare existentă (locuri)	14.672	1.140	1.320	1.164	668	10.380	282.661
Capacitate cazare în funcțiune (mii locuri zile)	3.950	406	339	404	153	2648	54.979

Analiza SWOT - Regiunea Sud-Vest

PUNCTE TARI	PUNCTE SLABE
Regiune de tranzit cheie între Banat și Muntenia (București) situată la confluența coridoarelor de transport paneuropene IV și VII;	Infrastructura de transport insuficient dezvoltată: Inexistența unei autostrăzi în regiune și lipsa unei joncțiuni corespunzătoare; Cea mai mică densitatea a căilor ferate din țară. Legături feroviare transfrontaliere inexistente cu Iugoslavia și Bulgaria, Porturi dunărene slab echipate fără posibilitatea de transbordare Ro-Ro și containere,

⁴ Romanian Business Digest 2005

	Infrastructura aeroportuară existentă neutilizată (Craiova).
Cel mai mare producător de hidrocentralele de la Porțile de Fier și Lotru-Olt) – cca ¾ din total și termoelectricitate (bazinele carbonifere Jiu-Motru: Rovinari și Turceni și Ișalnița – Craiova) – cca ¼ din totalul național;	Infrastructura de utilități și mediu slab dezvoltată (apă, canalizare, epurare, gaze, managementul deșeurilor, comunicații) în mediul rural, dar și în multe orașe; în general, cea mai redusă densitate a facilităților dintre toate regiunile
Regiunea este bogată în resurse de subsol (cărbune, gaze, petrol, izvoare minerale și termale, roci de construcție, sare) și sol (zonele muntoase și subcarpații Olteniei dispun de resurse forestiere (fag));	Dunărea a acționat de-a lungul timpului ca o barieră naturală, regiunea nu are decât rol limitat în tranzitul de marfă cu vecinii
Fluviul Dunărea, o resursă importantă pentru industrie, turism, pescuit, etc;	Capacitate scăzută de atragere a investițiilor străine directe, (3,5 % din volumul țării), rețea de sprijinire a afacerilor slab dezvoltată, capacitate slabă de consultanță.;
Craiova este unul din cele mai importante centre universitare din țară (cca 30.000 studenți);	Cu 28.256 IMM (2003) active regiunea Sud-Vest Oltenia se află pe ultimul loc
Regiunea dispune de un potențial turistic diversificat, incluzând: turismul montan și speologic (Mehedinți, Gorj și Vâlcea), balnear (izvoare termale, în județul Vâlcea (Govora, Băile Olănești, Călimănești-Căciulata), eco-turismul, parcuri naturale (peste 200.000 hectare de zone protejate), religios (peste 60 mănăstiri și schituri ortodoxe).	Structura de sprijinire a afacerilor în stadiu incipient de dezvoltare - trei parcuri industriale (Olt, Gorj, Dolj) și 5 incubatoare de afaceri.
Regiunea dispune de o suprafața agricolă totală de peste 1.8 mil ha, reprezentând 12,3% din totalul țării	Insuficiența și standardul scăzut al infrastructurii turistice și de agrement, calitatea slabă a serviciilor din turism
Zone de concentrare a industriei moderne: Slatina-aluminiu, cu numeroase investiții de capital internațional, Rm Vâlcea (chimie), Turnu Severin și Craiova (construcții de mașini)	Zone monoindustriale (bazinele miniere Motru și Rovinari - „zone defavorizate”) sau neindustrializate (Podișul Mehedinți)
	Densitatea populației se află sub media pe țară cu un număr relativ mare de sate și localități mici.
	Pondere ridicată a populației ocupate în agricultură și rentabilitate scăzută a activităților agricole; (54,7% din populația regiunii trăiește în mediul rural și contribuie cu 11,62% la formarea PIB regional).
	Probleme serioase cu sărăcia din mediul rural și servicii sociale precare;
	Acute probleme de mediu afectând apa, aerul, solul și subsolul (în zona exploatărilor de lignit din nord, în jurul Craiovei).
	Calitatea scăzută a infrastructurii de sănătate, nu numai în mediul rural, dar chiar și în orașe
	Discrepanța evidentă între meseriile oferite de sistemul educațional și cerințele pieței muncii (calitatea educației în mediul rural este afectată de infrastructura de educație slab dezvoltată)
	Infrastructura educațională preuniversitară la nivel regional se află într-o stare destul de avansată de degradare și cu o slabă dotare,
	Infrastructura de cercetare inovare slab dezvoltată și grad redus de punere în practică a rezultatelor cercetării inovării.
	Dificultăți legate de integrarea unei numeroase minorități de romi (5-6% din populația totală a regiunii);
OPORTUNITĂȚI	AMENINȚĂRI
Potențial de exploatare a Dunării ca un coridor de transport cu cost redus (coridorul VII);	Creșterea disparităților inter- și intraregionale
Construcția podului Calafat-Vidin (acces la șosea și	Creșterea ratei șomajului în urma privatizării

cale ferată) către Bulgaria, Grecia, Turcia, Orientul Mijlociu (coridorul IV);	întreprinderilor mari și a restructurării industriale
Potențial crescut pentru turismul montan, rural, balnear, dunărean, religios etc;	Problemele acumulate în industria extractivă a cărbunelui încă greu de rezolvat
Dezvoltarea sectorului serviciilor va oferi oportunități pentru crearea de noi locuri de muncă;	Lărgirea UE va duce la creșterea competiției pentru produsele agricole, putând defavoriza unele sectoare tradiționale,
UE alocă fonduri substanțiale pentru protecția mediului și resurse umane ;	Migrația masivă a tineretului datorită lipsei locurilor de muncă
Potențial crescut pentru agricultură ecologică și agroturism, în special în partea de nord a regiunii;	Decalificarea specialiștilor din industria constructoare de mașini (Craiova, Balș, Turnu-Severin)
Interes pentru înființarea parcurilor tehnologice și industriale;	Întârzierea foarte mare a privatizării marilor obiective industriale (Electroputere) sau eșecul acestora (Daewoo)
Disponibilitatea forței de muncă pentru recalificare și dezvoltarea abilităților;	
Resurse hidroenergetică ieftine și de hidrocarburi lichide	